

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

רב סרן אורי זקן ז"ל

בן חנה ואליעזר

נולד בירושלים

בתאריך כ"ט בתמוז תשי"ד, 30/7/1954

התגורר בירושלים

התגייס בפברואר 1972

שרת בחיל החימוש

נפטר בעת מילוי תפקידו

בתאריך י"ח בשבט תשמ"ח, 5/2/1988

נקבר בהר הרצל

אזור: ד חלקה: 10 שורה: 6 קבר: 3

הותיר אחריו אישה, שתי בנות, בן, הורים,

אחות וחמישה אחים

בן 34 בנפלו

קורות חיים

בן חנה ואליעזר. נולד ביום כ"ט בתמוז תשי"ד (30.7.1954) בירושלים. בן שני למשפחה בת שבעה ילדים. אורי גדל והתחנך בירושלים. למד בבית-הספר היסודי הממלכתי-דתי 'קושט' ובבית-הספר התיכון 'אורט חניכים' במגמת מכונאות רכב. את לימודיו התיכוניים סיים בהצטיינות, ועד גיוסו עבד כמכונאי במוסך משטרה. בנערותו היה חבר בתנועות הנוער העובד והלומד ובית"ר. אורי שיחק כדורגל בנבחרת הנוער במסגרת 'בית הנוער' השכונתי. בשעותיו הפנויות אהב לרכב על סוסים, לטווח באקדח במטווחי נשק ולצלם צילומי סטילס ווידאו. אורי היה איש ספר, הרבה בקריאת ספרים והעשיר השכלתו בחוגי ספרות.

באמצע חודש פברואר 1972 גויס אורי לשירות חובה בצה"ל ובתום הטירונות הוצב בחיל החימוש. בשל כישוריו הטכניים נשלח לקורס מכונאי רכב ובסיום הקורס הוצב בפלוגת חרמ"ש, ששהתה אותה תקופה בסיני. אורי הרחיב הכשרתו המקצועית בקורס נגמ"שים, בקורס בוחני רכב ובקורס מ"כים של חיל החימוש. בסיום מסלול הכשרתו הוצב לשרת

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

במפקדת חטיבת הצנחנים. במלחמת יום הכיפורים נמנה אורי עם כוחות צה"ל, שצלחו את תעלת סואץ והתמקמו לחודשים ארוכים בעברה המערבי של התעלה על אדמת אפריקה. בשנת 1975 יצא אורי לקורס צניחה ובסיומו הצטרף לשירות בצבא הקבע. הוא קודם בסולם הדרגות הפיקודי עד דרגת רס"ר. במהלך שירותו נישא אורי לחברתו כרמלה, והשניים הרחיבו משפחתם עם הולדת הבנות - איה ושרי, והבן - אור. אורי היה איש משפחה, בעל, אב, בן ואח למופת. בשנת 1978, במבצע ליטני, נמנה אורי עם כוח הצנחנים שנשלח ללבנון. בקטעי יומן שניהל, ערב קרב ובין הקרבות, כתב: "...היתה לי הרגשה, שהפלוגה תדרוש הרבה נפגעים וזה הוריד לי את המוראל... היום ראיתי לראשונה מחבל מת. המראה היה מזעזע, קיללתי בלבי את כל המלחמות..." שנה לאחר מכן עזב אורי את הצבא ומצא פרנסתו בהפקת סרטים ובעבודות שונות. לאחר שנתיים באזרחות, שב לבקשת מפקדו אל שורות צבא הקבע.

בחוות-הדעת שבתיקו האישי כתבו מפקדיו: "חייל בעל אופי חזק... מארגן את העבודה באופן יעיל ומקצועי... אמין ורגיש לרכוש צה"ל... חשוב לקדמו ולהוציאו בהקדם לקורס קצינים".

בשנת 1983 נשלח אורי לקורס קצינים בסיסי ובהמשך לקורס קציני חימוש, וסיים אותו בהצטיינות. אורי הוצב כקצין חימוש ולבקשתו הועבר לשרת בבסיס סמוך לביתו ולמשפחתו. שם שירת כקצין חימוש עד יומו האחרון. אורי בלט ביחסו החם ובגישתו המחנכת לפקודיו וחייליו ראו בו אב. חיילים צעירים, שהיו להם קשיים ובעיות, מצאו אצלו אוזן קשבת, תמיכה ועידוד וגם בחופשותיו מן הצבא נהג לארחם בביתו. אורי נהג לבקר בביתם חיילים שנפקדו מן היחידה, לשכנעם ולסייע להם לשוב אל היחידה, להמשיך בתפקידם ולקחת אחריות. איש טוב, לבבי ונעים הליכות היה, תמיד אופטימי, חייכן וחברותי מאוד, איש שיחה מעניין, אדיב ומנומס, נדיב וצנוע ובעל סקרנות מרובה. אורי ראה את העולם דרך עין המצלמה, הרבה לצלם והצליח לבטא את אהבותיו ורגשותיו באמצעות צילומיו הרבים. את חלומו, ללמוד לימודים גבוהים, לא הספיק להגשים.

במהלך יום ספורט יחידתי חש אורי ברע והובהל לבית-החולים שערי צדק בירושלים. הרופאים עשו כל מאמץ להשיבו לאיתנו, אולם לאחר כמה ימים, ביום י"ח בשבט תשמ"ח (5.2.1988) נפטר.

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

אורי הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין הצבאי בהר הרצל בירושלים. הותיר אחריו רעיה - כרמלה, שתי בנות - איה ושרי, בן - אור, הורים, אחות - גילה, וחמישה אחים - אליהו, נחום, עמוס, דניאל ואייל. במכתב ניחומים למשפחה, כתב מפקד היחידה: "למרות תקופת שהותו הקצרה, השתלב אורי יפה ביחידה... היה כמו אב לחיילים הצעירים, מורה ומדריך לאנשי הקבע, חבר ורע לקצינים..."

המשפחה הנציחה את שמו בבית-כנסת בירושלים, ובהצבת נקודת תצפית מיוחדת בפארק העצמאות-אמריקה, הצופה על הרי יהודה וירושלים.

